

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215207077
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8215207077.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republik and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČ: 649 48 242, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby: UniCredit Bank Czech Republik and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, proti žalovaným: 1./ S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, O., 2./ V. Q., nar. 15.05.1995, bytom Komenského 25, O., obe žalované zastúpené: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX O., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/477/2015-158 zo dňa 06.06.2017 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu 1. Inštancie v časti pod I. vo vzťahu k neúčinnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi V. Q. a žalovanými ako obdarovanými, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor pod číslom V XXXX/XXXX zo dňa 21.09.2015, ktorej predmetom prevodu bolo vlastnícke právo darcu v podiele 1/1 k nehnuteľnosti v k.ú. Q. obec Q., okres O. evidované Okresným úradom O., katastrálny odbor na LV č. XXXX a to pozemky: parcelné číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², parcelné číslo XXX/X záhrady o výmere 195 m², parcelné číslo XXX/X G.áhrady o výmere 265 m² na základe ktorej sa vlastníkom predmetu prevodu stali žalovaní v 1. a 2.rade tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

Vo zvyšku z r u š u j e rozsudok súdu 1.inštancie a v rozsahu zrušenia v r a - c i a vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že I. darovacia zmluva uzatvorená medzi V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, O. ako darcom a žalovanými ako obdarovanými, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom O., katastrálny odbor pod číslom V XXXX/XXXX, ktorej predmetom prevodu bolo vlastnícke právo darcu v podiele 1/1 k nehnuteľnosti v kat. úz. Q., obec Q., okres O. evidované Okresným úradom O., katastrálny odbor na LV č. XXXX a to pozemky: parcelné číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², parcelné číslo XXX/X záhrady o výmere 195 m², parcelné číslo XXX/X záhrady o výmere 265 m² a nehnuteľnosti v kat. úz. O., obec O., okres O., evidované Okresným úradom O., katastrálny odbor na LV č. XXXXX a to pozemky: parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 114 m², parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 1200 m², parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 183 m², parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 217 m², parcelné číslo XXXX/X orná pôda o výmere 300 m², parcelné číslo XXXX/X orná pôda o výmere 500 m², parcelné číslo XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 1524 m² a stavby: rozostavaný objekt na parcele číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 114 m², rozostavaný objekt na parcele číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria

o výmere 217 m², na základe ktorej sa vlastníkom predmetu prevodu stali žalované, každá v 1/2 je voči žalobcovi právne neúčinná. II. Žalobcovi priznal voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 42a ods.1 a 3, § 42b ods.1,2,3,4 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca ako veriteľ poskytol na základe zmluvy o úver č. XXXXXX/SB/XX/XXX zo dňa 08.04.2011 spoločnosti Kontakt Bau, s.r.o. ako dlžníkovi úver vo výške 1.100.000,- Eur so splatnosťou dňa 22.04.2019. Na zabezpečenie úveru bola dlžníkom vystavená v prospech žalobcu blankozmenka, pričom zaplatenie zmenky bolo zabezpečené zmenečným ručiteľom V. Q., nar. 0X.XX.XXXX. Keďže dlžník nesplácal úver riadne a včas žalobca pristúpil k okamžitému zosplatneniu celého zostatku úveru dňom 26.08.2013 a následne na základe osobitnej dohody o vydaní a vyplnení blankozmenky pristúpil dňa 08.10.2015 k vyplneniu chýbajúcich údajov v blankozmenke a to zmenkovej sumy 827.707,52 Eur a dátumu splatnosti zmenky 08.10.2015. Žalobca sa na základe predmetnej zmenky obrátil na Okresný súd Prešov s návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 27.10.2015. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 10.05.2016 č.k. 18CbZm/36/2015-52 v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.10.2016 č.k. 18CbZm/36/2015-60 uložil V. Q., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 100.000,- Eur, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa 09.10.2015 do zaplatenia, odmenu vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy vo výške 333,33 Eur a nahradiť trovy konania vo výške 6.000,- Eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2016 a vykonateľnosť dňa 12.07.2016.

4. Vyššie uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Zároveň nebolo sporu o tom, že darovacou zmluvou zo dňa 18.09.2014 V. Q. ako darca previedol na svoje dcéry, t.j. žalované ako obdarované nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. Ďalej V. Q. vlastnil aj ďalšie nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. O., ktoré na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.09.2015 previedol na tretie osoby. Zároveň z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že V. Q. nevlastní žiaden podstatný majetok, z ktorého by sa mohla uspokojiť pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere, resp. zmenky.

5. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vymáhateľná pohľadávka žalobcu voči V. Q. existovala už v dobe, kedy k odporovanému právnomu úkonu došlo, keďže darovacia zmluva bola uzatvorená dňa 18.09.2014, pričom zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 08.04.2011 a k predčasnému zosplatneniu úveru došlo ku dňu 26.08.2013. Zároveň mal súd za preukázané, že V. Q. uzavretím darovacej zmluvy so žalovanými ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, keďže došlo k zmenšeniu majetku V. Q., čo má zároveň za následok, že žalobca nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z iného majetku V. Q., keďže aj ďalšie nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. O. boli kúpnu zmluvou prevedené na tretie osoby a iný majetok, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu nevlastní.

6. Z dokazovania jasne vyplynulo, že V. Q. uzavrel predmetnú darovaciu zmluvu so svojimi dcérami, t.j. v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka blízkymi osobami. V zmysle § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka v tomto prípade zákon úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj vedomosť blízkej osoby o tomto úmysle predpokladá a blízka osoba musí naopak preukázať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla v dobe urobenia odporovaného právneho úkonu ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať. Úspešná obrana žalovaných teda spočíva nielen v ich tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnom úkonom veriteľa nevedeli a ani nemohli vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedeli a ani nemohli vedieť, napriek tomu, že vyvinuli starostlivosť za účelom rozpoznania tohto úmyslu dlžníka a išlo pritom o náležitú starostlivosť. Bolo preto na žalovaných, aby si splnili dôkaznú povinnosť a navrhli také dokazovanie, z ktorého by nepochybne vyplynulo, že boli naplnené vyššie uvedené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k ich osobe. Museli preukázať, či a akú vyvinuli v dobe uzavretia odporovaného úkonu činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa poznali (mohli poznať) a že táto činnosť (aktivita) predstavovala s ohľadom na okolnosti prípadu náležitú starostlivosť. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že zo strany žalovaných nebola preukázaná žiadna aktivita v dobe uzavretia darovacej zmluvy, ktorou by vyvinuli snahu zistiť úmysel dlžníka pri uzatváraní darovanej zmluvy, preto sa z tohto dôvodu nemôžu ubrániť odporovacej žalobe. Samotné tvrdenie žalovaných, že o finančných problémoch otca nevedeli, nie je pre ubránenie sa odporovacej žalobe postačujúce.

7. Zároveň bolo preukázané, že darovaciu zmluvu uzatvoril V. Q. a žalované v posledných troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby, keďže darovacia zmluva bola uzatvorená dňa 18.09.2014 a žaloba bola podaná na súd dňa 04.11.2015.

8. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, súd žalobe žalobcu vyhovel, keď žalobca preukázal naplnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle § 42a a 42b Občianskeho zákonníka a zároveň žalované v konaní netvrdili a ani nepreukázali, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohli poznať úmysel dlžníka, svojho otca, ukrátiť veriteľa.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Konštatoval, že žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal voči žalovaným v 1.a 2.rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň uviedol, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p.

10. Proti tomuto rozsudku včas podali odvolanie žalovaní. Namietali nesprávne právne posúdenie vecí, čím je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. Namietali, že nebol splnený základný predpoklad odporovateľnosti stanovený v § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka spočívajúci v existencii vymáhateľnej pohľadávky, nakoľko v odbornej literatúre i v rozhodnutiach súdov sa za vymáhateľnú pohľadávku považuje taká, ktorá bola priznaná vykonateľným rozhodnutím, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia, teda exekúciu. Z odôvodnenia rozsudku je nepochybné, že darovacia zmluva bola uzatvorená viac ako rok pred podaním návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu. Samotná splatnosť na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úverovej pohľadávky ešte neznamená, že ju dlžník akceptuje a nebude sa proti uvedenému brániť aj žalobou v súdnom konaní. Žalobca bol viac ako rok nečinný od vyhlásenia predčasnej splatnosti a nevykonával žiadne úkony smerujúce k vymoženiu svojej pohľadávky. Pokiaľ otec žalovaných nakladal v tomto období so svojim majetkom, ani nemohol žalované žiadnym spôsobom informovať o danej hrozbe a čo je dôležitejšie, žalované ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohli mať vedomosť, že zmenkové ručenie ich otca bude zakladať dôvod odporovateľnosti, nakoľko nebol primárnym dlžníkom, ale len ručiteľom, t.j. osobou povolanou plniť v prípade pasivity dlžníka. Žalované by preto za daných okolností museli zisťovať, či plní primárny dlžník alebo či si veriteľ zabezpečuje plnenie iným spôsobom. Žalobca svojou pasivitou zapríčinil to, že nedošlo napríklad k zabezpečeniu majetku otca žalovaných, čo im nemôže byť pričítané ako zanedbanie náležitej starostlivosti. K úkonom údajne ukracujúcim veriteľa nedošlo zo strany právneho predchodcu okamžite po vyhlásení predčasnej splatnosti, ale po uplynutí značnej doby. Preto je uvedený záver súdu prvej inštancie nesprávny a nedostatok aktivity žalobcu nemôže byť nahradzovaný na úkor žalovaných. V otázke definície odporovateľných právnych úkonov sa používa pojem „náležitá starostlivosť“ podľa Občianskeho zákonníka, ktorej definíciu však Občiansky zákonník ani žiaden súvisiaci a aplikovateľný právny predpis nedefinuje, či inak neoznamuje adresátovi tejto povinnosti jej obsah, a teda neuvádza čo musí splniť napr. obdarovaný, aby o dar neprišiel práve z dôvodu odporovateľnosti právneho úkonu. Právny poriadok teda neuvádza kedy bude konanie obdarovaného už považované za konanie s náležitou starostlivosťou, a kedy ešte za konanie bez náležitej starostlivosti. Definíciu odbornej starostlivosti ponúka ust. § 7 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Konaním s odbornou starostlivosťou sa na účely tohto zákona rozumie konanie so starostlivosťou primeranou funkcii alebo postaveniu konajúcej osoby po zohľadnení všetkých dostupných informácií, ktoré sa týkajú alebo môžu mať vplyv na jej konanie. V tejto súvislosti poukázali žalovaní aj na ust. § 2 zákona č. 513/1991 Zb., teda Obchodný zákonník a článok 20 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní v rozsahu povinnosti nadobúdateľa, ktoré nie sú akýmkoľvek právnym predpisom definované. Uvedené rozhodnutie je v rozpore so základnými princípmi právneho štátu, ako aj v rozpore s právnym poriadkom, podľa ktorého zákony platia pre toho, koho sa týkajú bez ohľadu na to, či sa s nimi oboznámil. Žiadny právny predpis ale neukladá povinnosť občana, aby študoval judikatúru a choval sa podľa nej. Úvaha, na ktorej založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie totiž vychádza z nereálnej predstavy, že bežní občania majú naštudovanú judikatúru, ktorá sa nielenže mení v priebehu času, ale pre rozhodovanie súdov Slovenskej republiky je viac ako príznačná ich nejednotnosť rozhodovania v skutkovo totožných prípadoch. Uvedená prax súdov zaväzuje občanov k povinnostiam a správaniu, ku ktorým ich právny predpis nezaväzuje. Nepodnikateľ sa nemôže pripraviť na to, že ak je obdarovaný, tak musí predom podozrievavo doslova rýpať do darcu, aké sú jeho úmysly a skúmať jeho finančnú situáciu. Takéto správanie je v rozpore so základnou slušnosťou a úctou medzi ľuďmi. Uvedená úvaha prezentovaná súdom prvej inštancie môže

byť ad absurdum dohnaná až do situácie, kedy by žalované mali až vyžadovať komplexný audit ich otca, čo je samozrejme absurdné a v reálnom živote neaplikovateľné. Preto ak žalované prijali predmetné nehnuteľností za účelom úhrady dlžného výživného, nešlo o prijatie daru, ale o plnenie dlhu. Súd sa ale touto argumentáciou pri posudzovaní náležitej starostlivosti vôbec nezaoberal, a preto sú jeho právne závery predčasné. Žalovaní tak v konečnom dôsledku plnenie výživného budú musieť vrátiť napriek tomu, že sa jedná o prednostnú pohľadávku. Preto navrhli, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

11. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobca sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím a odôvodnením súdu prvej inštancie. K tvrdeniu žalovaných, že nebol splnený základný predpoklad odporovateľnosti právneho úkonu spočívajúci v existencii vymáhateľnej pohľadávky uviedol, že tento argument nebol ako prostriedok procesnej obrany uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, preto ho už nemožno v odvolaní použiť. Zároveň žalobca k tejto právnej otázke uviedol, že veriteľom môže byť len ten, kto má voči dlžníkovi pohľadávku. Táto pohľadávka musela aspoň vo forme budúcej pohľadávky existovať už v dobe, kedy k odporovateľnému právnomu úkonu došlo. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/102/99 zo dňa 23.12.1999, kde súd zaujal názor, že text zákona a v ňom uvedené prídavné meno „vymáhateľný“ nie je možné interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporováciu žalobu sa spája len s pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ale tak, že ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní možno výkladovo použiť, pretože tento právny názor pretrváva aj v súčasnosti v rozhodovacej činnosti nižších súdov. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 12Co/157/2006, ktorom sa uvádza, že vymáhateľnou je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom. Aj v Českej republike tento názor prevláda, napríklad Krajský súd v Ostrave v rozsudku sp.zn. 13Co/1121/99 uviedol, že za vymáhateľnú pohľadávku treba v zmysle ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka považovať takú pohľadávku, ktorá je spôsobilá vymáhania pred súdom, teda pohľadávku dospelú a splatnú s výnimkou pohľadávok, ktoré túto podmienku nespĺňajú, t.j. s výnimkou tzv. naturálnych obligácií. Podmienky za ktorých veriteľ môže právnym úkonom dlžníka odporovať určuje ustanovenie § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny úkon dlžníka je za podmienok uvedených v ustanovení § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovateľný nie len vtedy ak pohľadávka veriteľa bola vymáhateľnou už v dobe, kedy bol urobený, ale aj v prípade, že bol urobený skôr, než sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou. Odporovacej žalobe možno vyhovieť vtedy, ak pohľadávka žalujúceho veriteľa bola vymáhateľná v dobe rozhodovania súdu. Ustálená súdna prax slovenských súdov ale aj českých súdov vo vzťahu k definícii vymáhateľnosti pohľadávky zo zmenky vychádza z premisy, že vymáhateľná pohľadávka musí existovať už v čase odporovateľného právneho úkonu aspoň vo forme pohľadávky budúcej. Nevyplnená blankozmenka pohľadávku bez ďalšieho nezakladá, avšak v rozhodovacej praxi súdov je ustálený záver, v zmysle ktorého pohľadávka zo zmenky vzniká vyplnením blankozmenky späťne ku dňu vystavenia blankozmenky. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe vydanom v konaní sp.zn. 5Cmo/556/2000. Súčasná teória nepochybuje o tom, že blankozmenka sa stáva skutočnou zmenkou až vyplnením a až vtedy vznikajú skutočné zmenkové práva a že sa tak deje so spätnými účinkami. Čo sa týka záväzku zmenkového ručiteľa, jeho záväzok platne vznikol pripojením jeho podpisu na blankozmenku ako ručiteľa, pričom doplnením chýbajúcich údajov sa zmenka stala „perfektná“ späťne ku dňu vystavenia aj s jeho ručiteľským vyhlásením na zmenke. Záväzok dlžníka a zmenkového ručiteľa na účely splnenia podmienok vymáhateľnosti pohľadávky pre odporovateľnosť právneho úkonu vznikol dňom 08.04.2011 a k nakladaniu s nehnuteľnosťami právoplatne došlo dňom 26.09.2014. Vzhľadom k tomu má žalobca za to, že podmienku existencie vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi a zmenkovému ručiteľovi v čase odporovacieho právneho úkonu treba považovať za splnenú. Žalobca v konaní v prvej inštancii zdôrazňoval, že samotné žalované vo vyjadrení zo dňa 25.10.2016 uznali nárok žalobcu a zároveň vyjadrili, že nevyvinuli žiadnu aktivitu, aby rozpoznali úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Tvrdenie žalovaných, že súd nemá prihliadať na judikatúru a ustálenú rozhodovaciu prax súdov považuje žalobca za právne bezvýznamné. Rovnako za právne bezvýznamné až absurdné považuje žalobca tvrdenie žalovaných, že odporovateľným právnym úkonom - darovaním nehnuteľností si zmenkový ručiteľ plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči nim.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní. Poukázali na ust. § 366 písm.a/ C.s.p. a ust. § 228 ods.1 C.s.p. Uviedli, že nepochybne v posudzovanej veci mali byť sporovými stranami všetci účastníci právneho vzťahu, ktorý započal darovacou zmluvou, ktorou darca previedol svoje pozemky na žalované,

príčom následne jeden z pozemkov previedli na tretiu osobu. Pasívne legitimovanými, ktorých žalobca mohol a mal v žalobe označiť boli V. Q., S. Q., V. Q., V. Z.. Pripojili i List vlastníctva č. XXXX, osvedčujúci vlastníctvo nehnuteľnosti V. Z.. Súd mal žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatočne, nesprávne a neúplne určenie okruhu účastníkov. Žalobca totiž za žalovaného označil výlučne iba obdarované žalované, pričom za žalovaných neurčil aj ostatné osoby, ktoré budú rozhodnutím súdu dotknuté. Žalobca podstatnú časť svojho vyjadrenia venuje snahe nabudiť presvedčenie, že za vymáhateľnú je možné považovať pohľadávku, ktorú je možné žalovať na súde. Poukazuje pritom na široké spektrum davných súdnych rozhodnutí. Žalované poukázali na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 284/2010-13 z 30.08. 2010. Z neho vyplýva, že v tejto súvislosti však ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/102/99, v ktorom je vyslovený názor interpretujúci pojem „vymáhateľná pohľadávka“ ako rovnoznačný pojmu „žalovateľná pohľadávka“, ide o menšinový názor vybočujúci zo štandardnej judikatúry všeobecných súdov. V nadväznosti na to ústavný súd poukázal na prevažujúce názory predstaviteľov právnej teórie v Slovenskej republike, podľa ktorých aktívne legitimovaným na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, t. j. keď je pohľadávka splatná, keď má veriteľ podklad pre výkon rozhodnutia (tzv. exekučný titul), a keď odporovateľným úkonom dlžníka došlo k zmenšeniu majetku dlžníka v tom smere, že sa tým ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Z takto ponímaného výkladu „vymáhateľnej pohľadávky“ sa vymyká názor vyslovený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 3Cdo/102/99, podľa ktorého sa za vymáhateľnú pohľadávku považuje už „žalovateľná pohľadávka“. Tento názor zrejme nezapadá náležite do konštrukcie právnej úpravy odporovateľných právnych úkonov. Osoby, v prospech ktorých sa právny úkon urobil, resp. ktorým vznikol z odporovateľného právneho úkonu prospech, by neboli v spore úspešné napríklad len preto, že ich nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu je už vymáhateľný, alebo že už bol uspokojený. Zároveň dali žalovaní do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR, PL. ÚS 39/2015, z ktorého vyplýva, že možno teda zhrnúť, že aktuálna rozhodovacia prax najvyššieho súdu, ako ani občianskoprávna doktrína nezotráva na takom výklade pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ ako vyplýva z rozhodnutia najvyššieho súdu publikovaného pod č. R 44/2001, rozsudok sp. zn. 3Cdo/102/99 z 23. decembra 1999, a teda nezotráva na výklade, ktorý bol žalobcom spochybnený ako ústavne nekonformný, ale práve naopak, aktuálna rozhodovacia prax najvyššieho súdu, ako aj občianskoprávnu doktrína sa od tohto výkladu zásadne odchyľuje. Žalovaní poukázali na sled podstatných udalostí a to splatnosť blankozmenky bola dňa 08.10.2015; návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu na ručiteľa zo dňa 28.10.2015 a určovaciu žalobu o neúčinnosť odporovacieho právneho úkonu zo dňa 04.11.2015. Ako teda vyplýva časový rozdiel medzi podaním návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a podaním samotnej určovacej žaloby o určenie neúčinnosti odporovateľného právneho úkonu sú od seba oddelené len siedmimi dňami. Za uvedené obdobie nemohlo za žiadnych okolností dôjsť k právoplatnosti zmenkového platobného rozkazu a to ani za predpokladu pasivity zmenkového ručiteľa. Žalobca vynaložil 75 % textu vyjadrenia na snahu o presvedčenie súdu o definícii vymáhateľnosti pohľadávky, ktorá je vyvrátená aktuálnou rozhodovacou praxou. Žalovaní zároveň namietali, že súd prvej inštancie pochybil v otázke procesných podmienok hneď dva krát a to 1. v otázke nedostatočného označenia subjektov súdneho konania na strane žalovaných, 2. nezohľadnil procesnú podmienku základného atribútu určovacej žaloby ohľadne neúčinnosti odporovateľného právneho úkonu a teda jeho vymáhateľnosť v zmysle judikovanej pohľadávky súdom. Preto navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal im náhradu trov súdneho konania vo výške 100 %.

13. K vyjadreniu žalovaných k vyjadreniu žalobcu sa znova vyjadril žalobca. Výslovne poprel tvrdenie žalovaných, že sporovými stranami v prejednávanej veci mali byť všetci účastníci právneho vzťahu. Poukázal na znenie ust. § 42b ods. 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení. Podľa názoru žalobcu z vyššie uvedených zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu sa uplatňuje jedine voči osobe/osobám, ktoré mali z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech, t.j. osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon. Zákon ďalej pamätá aj na situáciu, keď dôjde k opätovnému prevodu nehnuteľností na tretiu osobu. Z uvedeného dôvodu nemôže veriteľ požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. V takomto prípade má veriteľ právo na peňažnú náhradu voči osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon. K námietkam žalovaných uvedených v ich vyjadrení, že v čase vynesenia rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.06.2017 sp.zn. 5C/477/2015 už existoval právoplatný a vykonateľný exekučný titul voči zmenkovému avalistovi - V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, O. . Išlo o rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 10.05.2016 č. k. 18CbZm/36/2015-52 v spojení s opravným uznesením zo

dňa 25.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2016 a vykonateľnosť dňa 12.07.2016, v spojení s opravným uznesením zo dňa 25. 10.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2016. Tým žalobca bezpochyby splnil jeden z predpokladov na úspech žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu, a to preukázal súdu existenciu vymáhateľnej pohľadávky, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu.

14. Odvolací súd uznesením č.k. 5Co/137/2017-21 zo dňa 11.09.2018 vyzval žalovaných, aby v lehote 10 dní doplnili chýbajúce náležitosti odvolania, z ktorého nevyplýva, či žalované napádajú aj výrok o neúčinnosti darovacej zmluvy vo vzťahu k nehnuteľnostiam k.ú. O., Obec O., Okres O., evidované Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor na LV č. XXXXX, ktoré ostali vo vlastníctve žalovaných. Vyjadrenie žiadal odvolací súd z dôvodu, že z odvolania žalovaných zo dňa 21.07.2017 vyplýva, že žalované popisujú a namietajú skutkový stav zistený súdom prvej inštancie len vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k.ú. Q., Obec Q., okres O. a vo zvyšku skutkový stav nepopisujú. Z obsahu spisu a prednesu zástupcu žalovaných vyplýva, že ostatné nehnuteľnosti sú žalované ochotné vrátiť ich právnemu predchodcovi zástupcov, teda otcovi na zaplatenie dlhov. Z petitu odvolania však naopak vyplýva, že žalované navrhujú rozsudok zmeniť a žalobu v celosti zamietnuť. Teda odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, ktoré je potrebné v stanovenej lehote doplniť.

15. Na výzvu súdu sa žalovaní vyjadrili, že napádajú rozsudok v celom rozsahu. Zároveň sa žalovaní vyjadrili aj k vyjadreniu žalobcu s tým, že žalobca sa nijako nevyjadril k ich odvolacej námietke čo do náležitej starostlivosti žalovaných vo vzťahu k nadobudnutiu nehnuteľnosti. Zároveň čo do argumentácie žalobcu o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo vzťahu k právnomu predchodcovi žalovaných žalovaní uviedli, že sa žalobca nemôže spoliehať pri podaní žaloby, že zákonné podmienky budú splnené až pred vynesení rozsudku, ale je potrebné to preukázať pri podaní žaloby. Uvedené by malo nepochybný vplyv aj na trovy konania, kedy by sa celé konanie povedzme viedlo s predbežným záverom o neodôvodnenosti a posledná podmienka by bola splnená až pred vynesení rozsudku, čo úplne mení situáciu v spore i mieru predpokladaného úspechu, či neúspechu. V ďalšom je nepochybne dôležité, či vykonateľnosť žalobcu súdu preukázal a či ju preukázal včas vzhľadom na procesné predpisy (koncentrácia konania). Odvolanie je preto dôvodné a žalovaní na ňom v celom rozsahu trvajú.

16. Uvedené podanie bolo doručované žalobcovi, ktorý sa k nemu do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

17. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods.1 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 18.10.2018 a zistil, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

18. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca ako veriteľ a spoločnosť Kontakt Bau, s.r.o. so sídlom Partizánska 1265/21, 085 01 Bardejov, IČO: 36 494 763 ako dlžník konajúci konateľom V. Q., nar. 0X.XX.XXXX uzatvorili dňa 08.04.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXX/SB/XX/XXX, na základe ktorej žalobca poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.100.000,- Eur s dňom konečnej splatnosti úveru dňa 22.04.2019. V článku VI. Zabezpečenie zmluvy o úvere sa dlžník zaviazal vystaviť banke ako prvému majiteľovi (remitentovi), podľa osobitnej dohody o vydaní a vyplnení blankozmenky, zmenku, ktorá je pri vydaní neúplná a ktorú je v chýbajúcich údajoch oprávnený vyplniť jej majiteľ (blankozmenka), ak zabezpečená pohľadávka nebude splnená riadne a včas. Zaplatenie tejto zmenky bolo zaručené zmenečným ručením zmenečného ručiteľa: V. Q., nar. 0X.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, O..

19. Z dodatku č. 1 k zmluve o úvere číslo XXXXXX/SB/XX/XXX zo dňa 17.10.2011 vyplýva, že ku dňu predchádzajúcemu dňu podpísania dodatku suma dlžníkovi poskytnutých a žalobcovi nevrátených finančných peňažných prostriedkov je 985.420,- Eur.

20. Z oznámenia žalobcu o vyplnení blankozmenky zo dňa 08.10.2015 vyplýva, že žalobca využil svoje oprávnenie požadovať okamžité zaplatenie celého zostatku úveru a úver sa stal splatným dňa 26.08.2013. Ku dňu 08.10.2015 splatný zostatok úveru predstavuje sumu v celkovej výške 827.707,52 Eur. Zároveň žalobca oznámil dlžníkovi a zmenečnému ručiteľovi, že ako majiteľ blankozmenky z dôvodu

neplnenia úveru riadne a včas vyplnil dňa 08.10.2015 chýbajúce údaje v blankozmenke a to zmenkovú sumu 827.707,52 Eur a dátum splatnosti zmenky 08.10.2015.

21. Zo zmenky vystavenej dňa 08.04.2011 vyplýva, že spoločnosť Kontakt Bau, s.r.o., so sídlom Partizánska 1265/21, 085 01 Bardejov, IČO: 36 494 763 sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 827.707,52 Eur so splatnosťou dňa 8.10.2015. Ako ručiteľ je na zmenke uvedený V. Q., nar. 0X.XX.XXXX, bytom V.Y.I. XXXX/XX, O..

22. Z návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 27.10.2015 vyplýva, že žalobca sa voči V. Q., nar. XX.XX.XXXX na základe zmenky vystavenej dňa 08.04.2011 domáhal na Okresnom súde Prešov vydania zmenkového platobného rozkazu. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 10.05.2016 č.k. 18CbZm/36/2015-52 v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.10.2016 č.k. 18CbZm/36/2015-60 uložil V. Q., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 100.000,- Eur, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa 09.10.2015 do zaplatenia, odmenu vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy vo výške 333,33 Eur a nahradíť trovy konania vo výške 6.000,- Eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2016 a vykonateľnosť dňa 12.07.2016. Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2016.

23. Dňa 18.09.2014 uzatvorili V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XXXX, O. a žalované S. Q., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, O. a V. Q., nar. XX.XX.XXXX, O. S. XX, O. ako obdarované darovaciu zmluvu, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom O., katastrálny odbor pod číslom V XXXX/XXXX, ktorej predmetom prevodu bolo vlastnícke právo darcu v podiele 1/1 k nehnuteľnosti v kat. úz. Q., obec Q., okres O. evidované Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor na LV č. XXXX a to pozemky: parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², parcelné číslo XXXX/X záhrady o výmere 195 m², parcelné číslo XXXX/X záhrady o výmere 265 m² a nehnuteľnosti v kat. úz. O., obec O., okres O., evidované Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor na LV č. XXXXX a to pozemky: parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 114 m², parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 1200 m², parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 183 m², parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 217 m², parcelné číslo XXXX/X orná pôda o výmere 300 m², parcelné číslo XXXX/X orná pôda o výmere 500 m², parcelné číslo XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 1524 m² a stavby: rozostavaný objekt na parcele číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 114 m², rozostavaný objekt na parcele číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 217 m², na základe ktorej sa vlastníkom predmetu prevodu stali žalované, každá v 1.

24. Časť týchto darovaných nehnuteľností, nie všetky, ale len tie, ktoré boli zapísané na LV č. XXXX k.ú. Q., parcela CKN XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², CKN XXXX/X - druh pozemku záhrady o výmere 195 m² a CKN XXXX/X - druh pozemku záhrady o výmere 265 m², kde žalované boli zapísané pod B 3 V. Q. ako vlastníci v podiele 1 a pod B 2 S. Q. v podiele 1 previedli žalované kúpnu zmluvou zo dňa 10.08.2015, ktorej vklad bol povolený dňa 21.09.2015 pod V 1815/2015 na V. Z., Q. XX, XXX XX Y.. Tento je aj v súčasnosti zapísaný ako vlastníci týchto nehnuteľností.

25. Podľa ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

26. Podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117), b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

27. Podľa ust. § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

28. Podľa ust. § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

29. Podľa ust. § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnemu úkonu proti ich predchodcovi.

30. Podľa ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

31. Súd prvej inštancie skutkový stav správne právne posúdil podľa relevantných predpisov hmotného práva a to ust. § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka, avšak uvedené na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval a interpretoval. Zároveň vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným v k.ú. O., Obec O., okres O., evidovaných Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor na LV č. XXXXX nedostatočne zistil skutkový stav.

32. Podľa ust. § 42b ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať sa uplatňuje proti tomu, kto má z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo ich právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. Kým ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie odporovateľnosti, keď aktívne legitimovaným je veriteľ, ust. § 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka upravuje podmienky odporovateľnosti a ust. § 42b ods. 2 a 3 upravuje pasívnu vecnú legitímáciu pri odporovacej žalobe. Účelom inštitútu odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľa. Právnu neúčinnosť pritom zákon charakterizuje tak, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, ak to nie je dobre možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. Právna neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu je relatívnou neúčinnosťou, platí teda iba voči veriteľovi, ktorý sa úspešne domáhať odporovateľnosti daného právneho úkonu. Neúčinnosť sa voči veriteľovi prejaví tak, že na uspokojení jeho vymáhateľnej pohľadávky možno vykonať exekúciu postihnutím veci alebo majetkového práva tak, ako by k zmene vlastníckeho práva z dlžníka na iný subjekt nedošlo. Ak to však nie je možné, napríklad preto, že sa vec už nenachádza u toho, na koho ju dlžník previedol, má veriteľ právo na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech.

33. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna zo sporových strán je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a opačná procesná strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Žalovaní už nie sú nositeľkami hmotnoprávnej povinnosti vo vzťahu k nehnuteľnostiam v k.ú. Q.. Situácia k akej dôjde k prevodu vlastníctva k predmetu odporovateľného právneho úkonu je zákonom riešená v ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka tým spôsobom, že v takom prípade je možné domáhať sa iba náhrady voči tomu, kto má z úkonu prospech. Ide o ten istý subjekt ako je uvedený v ust. § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pasívnu vecnú legitímáciu ďalšieho subjektu, na ktorého bol prevedený predmet odporovateľného právneho úkonu nie je možné z ust. § 42b Občianskeho zákonníka vyvodiť.

34. Keďže sa nehnuteľnosti v k.ú. Q. už nenachádzajú u žalovaných v 1. a 2. rade, mal by veriteľ právo na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech, teda žalované v 1. a 2. rade nie sú pasívne vecne legitimované pri odporovacej žalobe.

35. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 388 C.s.p. z dôvodu, že neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku v tejto časti ani na jeho zrušenie zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti I. vo vzťahu k neúčinnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi V. Q. a žalovanými ako obdarovanými, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor pod číslom V XXXX/XXXX zo dňa 21.09.2015, ktorej predmetom prevodu bolo vlastnícke právo darcu v podiele 1/1 k nehnuteľnosti v k.ú. Q. obec Q., okres O. evidované Okresným úradom O., katastrálny odbor na LV č. XXXX a to pozemky: parcelné číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², parcelné číslo XXX/X záhrady o výmere 195 m², parcelné číslo XXX/X G.áhrady o výmere 265 m² na základe ktorej sa vlastníkom predmetu prevodu stali žalovaní v 1. a 2. rade tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

36. Odvolací súd má za to, že v danom prípade, keďže konanie začalo ešte v roku 2015, teda do účinnosti Civilného sporového poriadku (01.07.2016) bolo potrebné aplikovať doterajšiu rozhodovaciu prax, teda že vecnú legitimitáciu skúma súd vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. V danom prípade žalované vecnú legitimitáciu v odvolaní namietať. Tvrdili, že v konaní majú byť žalovaní aj ďalší účastníci. To, že sa súd prvej inštancie výslovne k vecnej legitimitácii nevyslovil, neznamena, že sa s ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010).

37. Vo vzťahu k ostatným nehnuteľnostiam, ktoré ostali vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade v k.ú. O., zapísaných na LV č. XXXX, súd prvej inštancie konštatoval, že vymáhateľná pohľadávka žalobcu voči V. Q. existovala už v dobe, kedy k odporovanému právnomu úkonu došlo, keďže darovacia zmluva bola uzavretá dňa 18.09.2014, pričom zmluva o úvere bola uzavretá dňa 08.04.2011 a k predčasnemu zosplatneniu úveru došlo k u dňu 26.08.2013. Žalobca nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z iného majetku V. Q., keďže aj ďalšie nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX S.ú. O. boli kúpnu zmluvou prevedené na tretie osoby a iný majetok, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu V. Q. nevlastní. Súd prvej inštancie čo do zisťovania skutkového stavu nerozlišuje ktoré nehnuteľnosti prešli kúpnu zmluvou na V. Z. a a ktoré ostali v majetku žalovaných v 1. a 2. rade. Iba všeobecne sa zaoberá podmienkami odporovateľnosti. Aj keď správne súd prvej inštancie uvádza, že úspešná obrana žalovaných spočíva nielen v ich tvrdení, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nevedeli a ani nemohli vedieť, ale tiež tvrdenia o preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedeli a ani nemohli vedieť napriek tomu, že vyvinuli starostlivosť za účelom rozpoznania tohto úmyslu dlžníka a išlo pritom o náležitú starostlivosť, súd prvej inštancie sa ani v tejto otázke nezaoberal obranou žalovaných, že nehnuteľnosť im bola darovaná pre účely výživného zo strany ich otca. Preto ich časť predali a sú ochotné zvyšok vrátiť. Nezaoberal sa ani skutočnosťou, že časť nehnuteľnosti bola prevedená na tretiu osobu V. Z. a časť nehnuteľnosti prevedená nebola. Zo zisteného skutkového stavu tak ako ho opísal súd prvej inštancie vyplýva ako keby všetky nehnuteľnosti boli prevedené na tretiu osobu. Zároveň sa súd prvej inštancie riadne nezaoberal ani otázkou či ide alebo nejde o vymáhateľnú pohľadávku. Iba konštatoval, tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, že darovacia zmluva bola uzavretá dňa 18.09.2014 a k predčasnemu zosplatneniu úveru došlo ku dňu 26.08.2013. Teda súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom neuviedol všetky dôvody pre ktoré žalobe vyhovel. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/253/2012 zo dňa 17.12.2013, v ktorom Najvyšší súd SR v otázke čo treba rozumieť pod pojmom vymáhateľná pohľadávka použitým v ust. § 42a ods.1 Občianskeho zákonníka sa nestotožnil s právnym názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 23.12.1999 sp.zn. 3Cdo/102/99, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2001. Aj podľa názoru dovolacieho súdu pod vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods.1 Občianskeho zákonníka treba rozumieť takú pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa spočívajúca v možnosti dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom urobený právny úkon je voči veriteľovi neúčinný. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným, teda právne neúčinný právny úkon ušlo z dlžníkovho majetku a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Z takto vymedzeného účelu a zmyslu odporovacej žaloby vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ust. § 42a ods.1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t.j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba k uspokojeniu pohľadávky veriteľa

v exekučnom konaní, nezodpovedalo by tomuto účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, alebo keby išlo len o pohľadávku dospelú, či splatnú, teda žalovateľnú. S uvedeným právnym názorom Najvyššieho súdu SR odvolací súd plne súhlasí.

38. Súd prvej inštancie síce v bode 19. uvádza, že rozsudok, ktorým bolo zmenkovému ručiteľovi V. Q. uložené zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 100.000,- Eur, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa 09.10. 2015 do zaplataenia, odmenu vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy vo výške 333,33 Eur a nahradiť trovy konania vo výške 6.000,- Eur nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2016 a vykonateľnosť dňa 12.07.2016, ale z uvedenej skutočnosti nevyvodil žiadny skutkový ani právny záver.

39. Odvolací súd preto považuje za dôvodné námietky žalovaných, tak ako boli uvedené v odvolaní, teda že súd prvej inštancie riadne nevysvetlil čo považuje alebo nepovažuje za vymáhatelnú pohľadávku a z akého dôvodu.

40. Nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a násl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v § 220 ods. 2 CSP. Preto z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Povinnosťou súdu je vždy taktiež dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnáť sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Neznamená to však, že súd musí rozhodnúť v súlade so skutkovým a právnym názorom tej, ktorej strany, postačuje, že sa s jej argumentmi vo svojom rozhodnutí ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovná.

41. Právne závery súdu prvej inštancie nie sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. právne závery súdu prvej inštancie v žiadnej nožnej interpretácii odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú. Tento rozsudok preto nerešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie. V dôsledku toho je nutné odôvodnenie napadnutého rozsudku považovať za nepreskúmateľné.

42. Preto odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil napadnutý rozsudok vo zvyšku a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

43. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať, vypořadať sa s v tomto rozhodnutí vytýkanými nedostatkami, argumentáciou strán sporu a následne vo veci znova čo do neúčinnosti právneho úkonu vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných v k.ú. O., Obec O., Okres O., evidovaných Okresným úradom O., katastrálny odbor na LV č. XXXXX, rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite v zmysle zásad uvedených teraz už v § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť.

44. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.